

Hösttinget 1115

Resan dit

Budet går genom Hunaland, folk kallas till ting. Det årliga hösttinget på Vigulsängen är en av de största tillställningarna av något slag i Hunaland. Ingen vill missa tinget, men alla kan inte åka. Enligt lag är alla skyddade på sin resa till tinget och även under tinget samt hemresan. Det väntar stränga straff för den som bryter tingsfriden. Vissa skall upp och försvara sin heder på tinget mot anklagelser, andra skall söka rättvisa för något de råkat ut för. I Tångvalla råder det febril aktivitet. Stora delar av kungens hird gör sig redo ihop med inkallade kvinnor och män. Krigshövding Vainos stämma kan höras högt och tydligt över larmet. Snart dags för avfärd. Kungen själv ligger i sjuksäng. Hans farbror, herse Brand, skall leda det stora följet på över tvåhundra personer ner till Vigulsängen. Det kommer bli mycket att stå i.

Det är en mäktig syn som möter tillresta. Runt den heliga tingsplatsen breder de olika följenäs lägerplatser ut sig. Rök stiger mot skyn från eldarna, små tält står i skuggan för överdådiga tält och det är en febril aktivitet runt hela Vigulsängen. Man kan lätt skåda ätternas olika märken som fladdrar i vinden. Det ena märket pampigare än det andra, men alla kan se det kungliga märket och Knaphövdes märke. Alla hjälteätter är på plats, Krok har en osedvanligt stor krigarskara på plats. Även de mindre ätterna tävlar om att synas mest.

Tiden innan tinget öppnas

Då många träffas faller det sig naturligt att dela med sig av skvaller och nyheter. Vänner man inte sett på länge delar man ett horn öl med och pratar om gamla tider. I vissa ögon spirar kärleken och familjeöverhuvuden och ätteledare pratar giftermål och politik. Gamla fiender biter i tungan för att inte bryta friden.

Den stora nyheten som alla pratar om är landherse Hildeborg Ulfsdotter av Ödis tilltag och överfall på delar av sin egen ätt. Tydligt skall det även ha drabbat kungen och hans folk och ättefränder. Hildeborgs attack riktade sig just mot den ödisfamilj som bor på Vigulsängen. Ryktena är många. Ätteledaren är död, Hildeborg är död, kungligt krigsfolk är attackerat, en ättefrände till Kungen är död, en präst blev överfallen, människorov, svek, intern maktkamp. Den stora frågan är, vad händer nu?

Ryktet går som en löpeld genom lägren. Kungen har kallat de mäktigaste av Ödis familjeöverhuvuden till möte. Hulte Ormsson (son till döda ätteledaren Orm) Sigrid Hildeborgsdotter (dotter till avlidna landherse Hildeborg) och Ingeborg Hildursdotter (dotter till hövding Hildur Svendsdotter) är de tre främsta. Vad som sägs är det få som vet, men mötet är inte långt.

Snart börjar tinget.

Själva tinget

Kungliga förkunnelser

Lagfolket ropar ut och påminner folk om tingsfrid, att samla folk som skall upp på tinget och föra talan samt ordningsföljd på ärendena.

Kungen skall börja med några förkunnelser. Tinget tystnar och folket lyssnar när herse Brand stegar ut i mitten av tingsplatsen och tar till orda.

- I egenskap av kungens sändebud och således är mitt ord det samma som kungens, förkunnar jag herse Brand Torvaldsson följande:

- Mot bakgrund av det som skett från höstgillet i Berghem fram tills nu, gällande ätten Ödis styre, har en överenskommelse gjorts mellan parterna Ödis och Knaphövde. Inget ont blod råder mellan våra två ätter.

- Låt det vara känt att Hulte Ormsson från Vigulsängen och Tyra Hildeborgsdotter numera är trolovade och skall gifta sig. Båda ses som ätteledare och deras kommande barn ärver titeln. Därmed är stridigheterna inom Ödis till enda.

- Andra inblandade parter gör upp själva med Ödis.

- Slutligen. Ingeborg Hildursdotter är numera landherse över Hunadal istället för Hildeborg Ulfsdotter.

Ett sorl stiger bland folkmassan då herse Brand lämnar för nästa talare. Snabbt yrkar lagmännen tystnad inför att herse Frode Alfildsson (halvbror till herse Brand) stegar ut i mitten och tar orda om vad som händer med ätten Bures och ätten Torvalds marker efter kriget och ätten Gardarungs framfart.

Gällande Bures marker delas de upp på de ätter som ägde marken innan Bure tog dem. Inblandade ätter är Knaphövde, Ödis, Rind, Sköld och Krok samt Ekehuvud. Sköld och Ekehuvud har efter avtal och mot betalning gett sin mark till Knaphövde. Ödis får sin del som ligger söder om Odensåker och Krok en bit som ligger norr om Odensåker. Rind får tillbaka marken kring Bure Höllar i norr. Hövdingaämbetet i Odensåker utgår.

När det kommer till ätten Torvalds marker förkunnas det att de numera är fria och säkra för Torvalds att återvända till. Kungens hird kommer alltjämt ha en närvaro på markerna. Kungen kommer även söka efter ättlingar till Torvalds, så de kan få bud om att återvända. Dock håller markerna på att förfalla. Detta är inte bra för Hunaland. Behovet är stort av folk som kan bygga upp gårdar och bruka jorden. Därför uppmanas folk som vill söka sig en ny framtid att bosätta sig på Torvalds marker och bygga upp dem igen. Hövdingadömet i Koll utgår tills vidare då kungen säkrar markerna.

Sorlet tilltar igen då Frode är klar. Vad händer med Bure och kommer Torvalds få sina marker igen? Det är två frågor som är på flera av folkets läppar.

Disa av Krok tar till orda

Att den annars så glada och leende Disa är som förbytt kan ingen undgå. Disa visar upp en kall och sammanbiten fasad. Syrligt tar hon till orda, man kan ana att hon kämpar för att hålla ihop sig. Hon förkunnar att det är ett nidingåd som skett och att det är nidingar på Hunalands marker. Hennes gård och hem har blivit överfallet medan hon var på höstgillet i Berghem. Förövarna har smugit sig in och mördat allt folk på gården. Främst obehäpnat husfolk. Vuxna som små. I deras sängar och sedan vanärat de dödas kroppar på fruktansvärda sätt. Krok kommer att hitta den eller de som ligger bakom och vi kommer att hämnas tiofaldigt. Samt om någon har upplysningar som kan leda till tillfångatagandet av förövarna kommer de att belönas rikligt med Kroksilver.

Rind och Ödis

Olof Elfridsson (ätteledare för Rind) går tillsammans upp med Dag av Ödis (bror till Ödis ätteledare) Olof förkunnar att ätten Bure numera lyder under Rind igen, så som sig bör. Således är åter Bure en vänätt till Rind. De i Bure som misstycker har fått valet att dö för egen hand eller för Olofs hand. Dag förkunnar att inget ont råder mellan Rind och Bure pga. det krig Ödis fört mot Bure tidigare, samt lyckönskar ännu en gång Olofs giftermål med Sigrid Hildeborgsdotter.

Ödis

Styv av Ödis (bror till ätteledaren) delger att Ragnvald, ledare för Gardarung, är död och att ätten inte längre är en vänätt (vilket redan förkunnats på tinget i Berghem under kamperna)

Goden Räv av Ödis (bror till ätteledaren) förmedlar att Ödis har dräpt flera Brestadyrkare och hållit flera förhör på Vigulsängen samt rensat från nidingssymboler från gudahovet och påtalar att alla har vi ett gemensamt ansvar att utrota all form av Brestadyrkan.

Flera ätter ropar i bifall och gillande. Hövding Kettil av ätten Snok ropar ut sitt stöd för Vigulsängen i deras jakt på Bresta. Han påtalar även själv att de haft fränder som fallit för Bresta (Asmund Torgeirson)

Hulte av Ödis (ätteledare) meddelar att Orm begravs om en vecka och att fint folk är bjudet.

Grimätten

Torgrim Sveinson av Grim tar ordet och meddelar att Grim och Ödis har förlikats i frågan om det överfall som skedde på Ottar Suneson och Hauk Suneson, när Saga av Ödis togs som gisslan. Inget ont råder mellan parterna för den saken skull.

Ulvarsätten

Ulvarsätten kräver bot av ätten Ödis och dess ledare för det dråp och överfall som drabbade deras frände Olof när f.d. landherse Hildeborg tog Saga av Ödis som gisslan efter höstgillet. Nya landherse Ingeborg Hildursdotter av Ödis svarar med att hon är villig att betala en halv mansbot för danen. Tinget och Ulvarsätten finner det gott.

Kyrkan

Fader Sten, präst i Tångvalla, tar ordet och kräver bot av Ödis och dess ledare för det överfall och angrepp som fader Jacobi utsattes för när f.d. landherse Hildeborg tog Saga av Ödis som gisslan efter höstgillet. Vittnar gör fader Jacobi själv om saken. Meningskiljaktigheter utbryter kring om fader Jacobi blev anfallen eller inte. Herse Ottar av Grimätten, Liv av Knaphövde, Hauk av Grimätten eller Saga av Ödis kan ej vittna då de antingen inte såg något eller blivit slagna till marken. Tinget dömer dock Ödis skyldiga att betala. Lagfolket utmäter en halv mansbot för angreppet. Det faller på ätteledaren att betala. Boten erläggs till kyrkan i Tångvalla.

Diverse

Flera mål gällande markdispyter, vem som äger vilka boskap m.m. tas upp. För det mesta sker förlikning, men i vissa fall döms folk hederlösa på kortare tid samt till böter.

Ätten Krok reglerar ett par skulder och några handelsfolk gör upp ingångna avtal.

En man (Björn Barkason) döms fredlös för att ha slagit ihjäl en yngling och förgripit sig på hans fru som var havande, viket ledde till missfall. Björn har till tingsfriden går ut på sig att se om sitt liv och hus innan han blir var persons rätt att hugga ned utan påföljd.